

Sygnatura akt II Cz 404/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r. w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt I C 915/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, że powódka otrzymuje wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia w wysokości 1000 zł. Kwotę 500 zł miesięcznie przeznaczą na czynsz, 39 zł na telefon komórkowy, 40 zł miesięcznie na Internet i 49 zł miesięcznie na bilety. Opłaty w niniejszej sprawie wynosi 500 zł. Zdarzenie szkodzące miało miejsce czternaście lat temu. Powódka miała więc czas aby nawet przy niewielkich dochodach poczynić stosowne oszczędności na opłacenie kosztów.

Zażalenie od tego postanowienia wniosła powódka podnosząc, że nie jest w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Opłata w niniejszej sprawie jest niewielka – wynosi kwotę 500 zł. Pierwsze orzeczenia Sądu Najwyższego odnośnie możliwości uwzględniania roszczeń o zadośćuczynienie z powodu zerwania więzi rodzinnej w wyniku śmierci osoby bliskiej, gdy zdarzenie miało miejsce przed 3 sierpnia 2008 r., zostały wydane na początku 2010 r. (por. wyrok SN z dnia 14 stycznia 2010, IV CSK 307/09; uchwała SN z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10; wyrok SN z dnia 10 listopada 2010 r., II CSK 248/10). Trafne jest więc stanowisko Sądu Rejonowego, że powódka mogła przez tak długi okres czasu poczynić stosowne oszczędności aby móc opłacić pozew. W tej sytuacji nie ma podstaw do przyjęcia, że powódka nie może bez uszczerbku koniecznego dla swojego utrzymania pokryć kosztów sądowych. W tym wypadku wysokość kosztów sądowych nie stanowi dla powódki bariery do dochodzenia swoich roszczeń.

Mając powyższe na uwadze należało, zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.